

سرمایه اجتماعی و تندرستی

دکتر سیروس کراهی مقدم*

محیطی تأکید گردید. از آن زمان تاکنون بررسیهای انجام شده، پدیده‌های اجتماعی را با تندرستی مربوط دانسته است. در ۲۵ سال اخیر مفهوم تازه‌ای به نام سرمایه اجتماعی پدیدار گشته است. هر چند این مفهومی به نسبت تازه است ولی می‌توان پیدایش آن را به اوایل سده بیستم مربوط دانست (هانیفن، ۱۹۱۶ و سیلورمن، ۱۹۳۵). در ده سال گذشته، سرمایه اجتماعی ابعاد تازه‌ای یافته و با تندرستی پیوند خورده است.

سرمایه اجتماعی

همانند همه مفاهیم ویژه علوم اجتماعی، تعریف سرمایه اجتماعی نیز دشوار است. زیرا این مفهوم دربرگیرنده عناصری است که گاه با هم در تعارضند. لوری (Loury) سرمایه اجتماعی را مجموعه منابعی می‌داند که در ساخت روابط خانوادگی و در سازمانهای اجتماعی وجود دارد و پوتنام (Putnam) سرمایه اجتماعی را برابر با ویژگیهای زیر تعریف می‌کند:

- ۱- وجود شبکه‌های اجتماعی (در برگیرنده تعادل انسانی در درون یک جامعه).
- ۲- تعهد مدنی (مشارکت شهر و ندان در فرایندهای اجتماعی و به کارگیری شبکه‌های اجتماعی)

پیشگفتار:

تلتون (Nettleton ۱۹۹۵) در کتاب جامعه‌شناسی تندرستی و بیماری به دگرگونی نگرشها درباره موضوعات مرتبط با تندرستی در ۲۵ سال گذشته پرداخته و به گذار از الگوی زیستی-پزشکی به الگوی روانشناسی-اجتماعی اشاره کرده است. نزدیک به ۲۵۰۰ سال پیش، بقراط تندرستی را در پیوند با محیط و روح انسان دانست. این نگرش در سده ۱۷ بعنوان نگرشی غیرعلمی کثار گذاشته شد. از دید دکارت، روح وجودی جداگانه دارد و در امتداد جسم است، اما نمی‌تواند بر کار کردهای ارگانیک اثر گذارد. پاستور که نظریه خویش را در مورد میکروب‌ها ارائه کرد، به این تیجه رسید که بیماریها بر اثر فعالیت میکروب‌ها پدید می‌آید. فشرده سخن اینکه نگرش خطی زیستی-پزشکی از این ایده پشتیبانی می‌کند که وجود هر معلول خاص علّتی خاص دارد. بنابراین برای تبیین هر پدیده، کافی است که در جستجوی علّتهای آن پدیده باشیم. پیش از پایان سده نوزدهم، اسنونو Snow برایه گفتۀ لوماس (۱۹۹۸)، بال دیگر بر آثار سودمند تندرستی عمومی بر ساختار فیزیکی جامعه تأکید کرد. بدین سان بیماریها به عواملی بیرون از بدن انسانها و میکروب‌ها مرتبط دانسته شد و بر عوامل اجتماعی و

* عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی

انگیزشی (ونه به علت ارزش ذاتی مشارکت) در نوسان است. او بیکس و بولن (Onyx & Bullen ۲۰۰۰) برآنند که انسانها ممکن است شبکه‌های اجتماعی خود را در ساختارهای گوناگون و نه بی‌چون و چرا در یک زمینه و پژوهی بیابند. در تیجه، انسانهای گوناگون با شیوه‌های مختلف با هم در ارتباط هستند (ص ۲۷). این پژوهشگران ۳۶ پرسش برای اندازه‌گیری سرمایه اجتماعی طراحی کرده‌اند. پژوهشگران دیگر، موضوعات پیشتری را به سرمایه اجتماعی مربوط می‌دانند. این و پژوهیهای تازه‌می‌تواند مفهوم منسجم‌تری از سرمایه اجتماعی در سنجهش با توصیف پوتنم (۱۹۹۲) و کلمن (۱۹۹۰) از این واژه به دست دهد. پژوهشگران در زمینه علوم بهداشتی باید نه تنها سرانه و درصد مشارکت و اعتماد، بلکه این شاخص‌های گستردۀ سرمایه اجتماعی را به کار گیرند.

سرمایه اجتماعی و تقدیرستی

پس از انتشار کتاب پوتنم به نام اثر بخشی دموکراسی (۱۹۹۳)، بار دیگر آثار سرمایه اجتماعی بر تدرستی مورد توجه قرار گرفت. کلواچی Kawachi و همکاران پژوهشی در زمینه ارتباط سرمایه اجتماعی و نابرابری درآمدها و مرگ و میر انجام دادند. ابزار اندازه‌گیری سرمایه اجتماعی در این پژوهش نخست میزان مشارکت مدنی بوده که با درصد سرانه گروه‌ها و مؤسّساتی که مردمان یک جامعه به آنها وابسته‌اند، سنجیده شده است؛ دوم، میزان اعتماد متقابل میان شهروندان جامعه، که با دو پرسش زیر اندازه‌گیری شده است:

○ از دید بانک جهانی، سرمایه اجتماعی چسبی است که پیوند بخش‌های جامعه رانگه می‌دارد. سرمایه اجتماعی منابعی است که از، یا در درون شبکه‌های کسب و کار یافرددی در دسترس است. این منابع همه اطلاعات، آندیشه‌ها، راهنماییها، فرصت‌های کسب و کار، سرمایه‌های ملی، توان نفوذ، پشتیبانی احساسی، خیرخواهی، اعتماد و همکاری را دربرمی‌گیرد. صفت اجتماعی در عنوان «سرمایه اجتماعی» گویای آن است که این منابع، داراییهای شخصی به شمار نمی‌آید و کسی به تهابی مالک آنها نیست. این منابع در دل شبکه‌های روابط جدا دارد. واژه سرمایه بدان معنی است که سرمایه اجتماعی همانند سرمایه انسانی یا سرمایه اقتصادی سرشی زاینده و مولّد دارد؛ یعنی با آن می‌توانیم ارزش ایجاد کنیم، کارهارا انجام دهیم، به اهدافمان دست یابیم، مأموریت‌هایمان را در زندگی به انجام رسانیم و به سهم خوبیش به جهانی که در آن به سر می‌بریم کمک کنیم. سرمایه‌های اجتماعی زاینده و مولّد است یعنی هیچکس بی‌آنها موفق نیست و حتی زنده نمی‌ماند؛ اما برخی کسانی می‌پندارند بی‌سرمایه‌های اجتماعی نیز می‌توانند به زندگی ادامه دهند و به تنهایی راه موقوفیت را بیمایند. (بیکر، ۱۶، ۱۳۸۲)

۳- هویت مدنی (احساس مشارکت برابر در درون جامعه)

۴- مبادله (یاری متقابل در میان اعضای یک جامعه)

۵- اعتماد به جای ترس از دید بانک جهانی، سرمایه اجتماعی چسبی است که پیوند بخش‌های جامعه رانگه می‌دارد. (سایت بانک جهانی) سرمایه اجتماعی منابعی است که از، یا در درون شبکه‌های کسب و کار یافرددی در دسترس است. این منابع همه اطلاعات، آندیشه‌ها، راهنماییها، فرصت‌های کسب و کار، سرمایه‌های ملی، توان نفوذ، پشتیبانی احساسی، خیرخواهی، اعتماد و همکاری را دربرمی‌گیرد. صفت اجتماعی در عنوان «سرمایه اجتماعی» گویای آن است که این منابع، داراییهای شخصی به شمار نمی‌آید و کسی به تهابی مالک آنها نیست. این منابع در دل شبکه‌های روابط جدا دارد. واژه سرمایه بدان معنی است که سرمایه اجتماعی همانند سرمایه انسانی یا سرمایه اقتصادی سرشی زاینده و مولّد دارد؛ یعنی با آن می‌توانیم ارزش ایجاد کنیم، کارهارا انجام دهیم، به اهدافمان دست یابیم، مأموریت‌هایمان را در زندگی به انجام رسانیم و به سهم خوبیش به جهانی که در آن به سر می‌بریم کمک کنیم. سرمایه‌های اجتماعی زاینده و مولّد است یعنی هیچکس بی‌آنها موفق نیست و حتی زنده نمی‌ماند؛ اما برخی کسانی می‌پندارند بی‌سرمایه‌های اجتماعی نیز می‌توانند به زندگی ادامه دهند و به تنهایی راه موقوفیت را بیمایند. (بیکر، ۱۶، ۱۳۸۲)

کاتل Cattel (۲۰۰۱) دست کم ۶ گونه شبکه اجتماعی را معرفی کرده است:

- شبکه اجتماعی انحصاری و منقطع

- شبکه متاجانس

- شبکه سنتی

- شبکه نامتاجانس

- شبکه منسجم

- شبکه باز استقرار یافته

پوتنم معتقد است در جوامعی که از سطح بالای سرمایه اجتماعی برخوردارند، شهروندان نسبت به کارهای جامعه احساس تعهد می‌کنند و مشارکت مدنی از پژوهیهای این جوامع است.

کاتل (۲۰۰۱) با پژوهش در باره منطقه‌ای محروم در جنوب لندن به این تیجه رسیده که مشارکت سرچشمه عمده سرمایه اجتماعی برای بیشتر باشندگان آن منطقه نبوده است. گذشته از آن، پرایس Price (۲۰۰۲) می‌گوید که مشارکت مدنی بیشتر به علت فرصتها و ساختارهای

لیندستروم (Lindstrom ۲۰۰۱) معتقد است که سرمایه اجتماعی، هم در کاهش رفتارهای خطرآفرین برای تندرستی و همچنین در رویارویی با نابرابریهای اقتصادی-اجتماعی و چنین رفتارهایی سودمند است. ویلکینسون (۱۹۹۸) نیز دریافته است که سرمایه اجتماعی با میزان جرائم خشونت آمیز، نسبت معکوس دارد؛ یعنی هر اندازه میزان سرمایه اجتماعی پایین تر باشد، جرایم خشونت آمیز بیشتر است. جک و جوردن می‌گویند که سرمایه اجتماعی در سنجش بانگرس سنتی و رسمی «پشتیبانی از کودکان و خدمات حمایتی از خانواده»، بسیار کارسازتر است. کو亨 و سایم Cohen & Syme در یک بررسی پژوهشی در بخش آلامدار کالیفرنیا دریافته‌اند که بزرگی شبکه بزرگتر و فراوانی تماس، با کاهش مرگ و میر مردان و زنان در رده‌های گوناگون سنی همبستگی دارد. این پژوهشگران وضع تأهله، تماس‌های افراد با خانواده و دیگران، عضویت در کلیسا و حمایت‌های سازمانی، فعالیت‌های سیاسی و گروهی مانند عضویت در باشگاه‌هار در نظر داشته‌اند. پژوهش هانسون و همکاران (نه نقل از هافن، ۱۹۹۶) نیز به ترتیبی مشابه رسیده است. پژوهش آنان در مورد مردان سوئدی زاده شده در ۱۹۱۴ نشان می‌دهد که حمایت خوب و مناسب و شبکه‌های اجتماعی، باعث می‌شود که مرگ و میر در هر حال کاهش یابد.

در پژوهشی گسترده که کو亨 و سایم (۱۹۸۵) درباره افراد بالای ۵۵ سال انجام داده‌اند، نخست سطح خشنودی از زندگی تعیین شده و سپس پژوهشگران به ریشه خشنودی بیماران نگریسته‌اند. تفاوت ریشه خشنودی بیماران در تماس انسانی و تماس با دوستان بوده است. در پژوهشی دیگر که لاک و کالیگان (۱۹۸۶) انجام داده‌اند، ترتیب گویای آن بوده که کسانی که از دید اجتماعی گوشی‌گیرترین انسانها بوده‌اند، میزان مرگ و میرشان 4 برابر کسانی بوده که از نظر اجتماعی در گیری بیشتری داشته‌اند. موس (۲۰۰۲) چارچوبی برای عوامل مؤثر بر تندرستی زنان به دست داده است که در آن سرمایه اجتماعية، شبکه‌های اجتماعية و حمایت بعنوان متغیرهای تعديل کننده در ارتباط با تندرستی قرار می‌گیرند.

بهره سخن

کسانی که شبکه‌های ارتباطی خوب دارند، تن و روان سالم‌تری نیز دارند. آثار ارتباطات بر تندرستی در بررسیها و پژوهش‌های فراوان به اثبات رسیده است. این آثار را می‌توان از کاهش گرفتار شدن به بیمارهای سخت تا سرماخوردگی

○ سرمایه اجتماعی همانند سرمایه انسانی یا سرمایه اقتصادی سرشتی زاینده و مولّد دارد؛ یعنی با آن می‌توانیم ارزش ایجاد کنیم، کارهار انجام دهیم، به اهدافمان دست یابیم، مأموریتها یمان را در زندگی به انجام رسانیم و به سهم خویش به جهانی که در آن به سر می‌بریم کمک کنیم. سرمایه‌های اجتماعی زاینده و مولّد است یعنی هیچکس بی‌آنها موفق نیست و حتی زنده نمی‌ماند.

الف- آیا فکر می‌کنید بیشتر مردمان اگر فرصتی دست دهد، از شما سوءاستفاده کنند یا بکوشند منصف باشند؟
ب- بر سرهم بیشتر انسانهار امور اعتماد می‌دانید یا نه؟
این پژوهش در ۳۹ ایالت آمریکا انجام شد و نتایج نشان داد که آثار توزیع ناعادلانه در آمد بر مرگ و میر، با سرمایه اجتماعی، تعديل می‌شود. در اواقع سرمایه اجتماعی در این زمینه نقش متغیر تعديل کننده را بازی می‌کند. (کواچی و همکاران، ۱۹۹۷، ۱۴۹۵)

در پژوهش دیگری که سن (۱۹۹۹) در ایالات متحده به انجام رساند، روش شد که میزان امید به زندگی در میان آمریکایی‌های آفریقایی تبار در سنجش با همتایاشان در جوامع توسعه نیافته (ایالت کرالای هند، سریلانکا و جامایکا) کمتر است. حتی پس از تعديل اختلاف بهای تمام شده سطح زندگی، این اختلاف بیشتر نموده می‌یابد. عوامل مؤثر بر این تفاوتها، برخاسته از ترتیبات و روابط اجتماعی است (سن، ۱۹۹۹، ۶۲۰).

در یک بررسی دیگر کواچی و همکاران (۱۹۹۹) به این تیجه رسیدند که انسانهایی که در جوامع با سرمایه اجتماعی پایین زندگی می‌کنند، به احتمال زیاد، رتبه پایین تر از لحظه شاخص تندرستی خواهند داشت (حتی پس از کنترل عوامل خطرساز فردی مانند: در آمد پایین، آموزش پایین، دسترسی نداشتن به مراقبت‌های بهداشتی، استعمال دخانیات و چاقی).

ویلکینسون (۱۹۹۶، ۴) برآن است که جوامع برخوردار از مراقبت‌های بهداشتی برابر از سرمایه اجتماعی بیشتری بهره می‌برند.

4. Putnam, R., 2000, **Bowling Alone; The Collapse and Revival of American Community**, Simon and Schuster, New York.
5. Putnam, R., Leonardi, R., Nanetti, R., 1993, **Making Democracy Work: Civic Traditions in Modern Italy**, Princeton University Press, Princeton, NJ.
6. Price, B., 2002, "Social Capital and Factors Affecting Civic Engagement as Reported by Leaders of Voluntary Organization", **The Social Science Journal**, 39, 119, 127.
7. Nettleton, 1995, **The Sociology of Health and Illness**, Polity Press, Cambridge.
8. World Bank, **What is Social Capital**, World Bank, Washington, www. World Bank. org/poverty/ scapital/ whatsc. htm.
9. onyx, J., Bullen, p., 2000, "Measuring Social Capital in Five Communities", **The Journal of Applied Behavioral Science**, 36, 23, 42.
10. Coleman, J.S., 1990, **Foundations of Social Theory**, Belknap Press of Harvard University Press, Cambridge.
11. Kawachi, I., Kennedy, B., Lochner, K., Prothrow Smith, D., 1997, "Social Capital, Income Inequality, and Morality", **American Journal of Public Health**, 87, 1491, 1498.
12. Sen, a., 1999, "Health in Development", **Bulletin of the World Health Organization**, 77, 619-623.
13. Kawachi, I., Kennedy, B., Glass, R., 1999, "Social Capital and Self - rated Health: A Contextual analysis", **American Journal of Public Health**, 89, 1187-1193.
14. Wilkinson, R.G., 1996, **Unhealthy Societies: The Afflictions of inequality**, Routledge, London.
15. Lindstrom, M., Hanson, B., Ostergen, P.O., 2001, "Socio - Economic Differences in Leisure - time Physical Activity: The role of Social Participation and Social Capital in Shaping Health related Behaviour", **Social Science and Medicine**, 52, 441-451.
16. Wilkinson, R.G., Kawachi, I., kennedy, B., 1998, "Mortality, The Social Environment, Crime and violence", **Sociology of Health and Illness**, 20, 578, 597.
17. Hafen, B., Karren, K., Frandsen, K., Lee Smith, I., 1996, **Mind/ Body Health: The Effects of Attitudes, Emotions and Relationships**, Allyn and Bacon, Massachusetts.
18. Cohen, S., Syme, S. (eds.), 1985, **Social Support and Health**, Academic Press, New York.
19. Moss, N., 2002, "Gender Equity and Socioeconomic Inequality: A Framework for the Patterning of Women's Health", **Social Science and Medicine**, 54, 649- 6610
٢٠. بیکر، واین، ۱۳۸۲، مدیریت و سرمایه اجتماعی، ترجمه سید مهدی الوانی، سازمان مدیریت صنعتی.

معمولی بخش بندی کرد. (کوهن، ۱۹۹۷) در میان کسانی که بیمار می شوند، آنان که از شبکه های ارتباطی بیشتری برخوردارند در سنجش با کسانی که گوشه گیرند و به تنهایی زندگی می کنند، زودتر بهبود می یابند.

احتمال دچار شدن به بیماری های عفونی در زو جهایی که رفتاری احترام آمیز با یکدیگر دارند، بسیار اندک است. بر عکس، در پیوندهای زناشویی نامتناسب و غم آسود، احتمال دچار شدن به بیماری ها تا ۳۵ درصد افزایش می یابد و نزدیک به ۴ سال از امید به زندگی کاسته می شود. (گاتمن، ۱۹۹۹-۴) چه بسامه همترین یافته این است کسانی که از شبکه های اجتماعی مناسب برخوردارند، زندگی درازتری نیز دارند. (بر کمن، ۱۹۷۹) همه سازو کارهای دخیل در این مسئله به درستی شناخته شده است، اما چنین می نماید که پیوندمیان شبکه ها و طول عمر پیشتر، متأثر از تغییرات رفتاری و بیولوژیک باشد. خانم دکتر لیزابر کمن رئیس بخش تندستی و رفتارهای اجتماعی در دانشکده بهداشت دانشگاه هاروارد شبکه های اجتماعی، شیوه زندگی و رفتارهای بهداشتی هفت هزار تن از باشندگان بخش آلامدا در کالیفرنیا در طول ۹ سال بررسی کرد و متوجه شد که احتمال مرگ افراد گوشیگر در این نه سال، سه برابر بیش از کسانی بوده است که از روابط خوب اجتماعی بهره می برده اند. نتایج پژوهش همچنین نشان داد که اثر ارتباطات بر طول عمر افراد به سن و سال آنان مربوط نیست و آثار سودمند آن حتی با کارهایی که برای تندستی انسان زیان آور است (مانند استعمال دخانیات یا چاقی) نیز دوام می یابد. بررسی ها و دستاوردهای او بارها در ایالات متحده و دیگر کشورهای جهان تکرار شده است. این بررسی کوتاه درباره سرمایه اجتماعی و تندستی، دلایل کافی برای ایجاد شبکه های فردی و کاری در اختیار مامی گذارد. شبکه های بهتر، باعث بهبود و افزایش تندستی، رفاه و خوشبختی می شود. افراد و سازمانها از فواید شبکه های مطلوب بهره می برند، ولی مطلوب تر آن است که بیاموزیم چگونه این شبکه های سودمند را اپدید آوریم.

منابع

1. Kritsotakis, George and Gamannikow Eva, "What is Social Capital and how does it relate to Health?", 2004 **International Journal of Nursing Studies**, 41, 43, 50.
2. Tomas, J., 1998, "Social Capital and Health", **Social Science and Medicine**, 47, 1181, 118.
3. Hanifan, I.J., 1916, "The Rural School Community Center", **Annals of the American Academy of Political and Social Science**, 69, 130, 138.